

конъ въ вашия личенъ животъ, да видите, колко лесно ще разрешавате въпроситъ си. Представете си, че нѣкой ви обиди. Ако обидата засегне вашиятъ лични чувства, вие веднага ще се настроите срещу този човѣкъ и ще кажете: Всичко мога да направя, но никога нѣма да му простя за обидата, която ми нанесе. Ако не простите, какво ще спечелите? Другъ нѣкой пъкъ ще се обиди на васъ и нѣма да ви прости. Трети нѣкой ще се обиди на втория, нѣма да му прости и т. н. Какво ще спечелите? — Нищо нѣма да спечелите, но ще се образува редица отъ обидени хора, на които личнитъ чувства сж засегнати. При това положение на нѣщата, ще дойде нѣкой да се хвали, че е благороденъ човѣкъ, че лесно прощава. — Какъ прощава? — Като плати този човѣкъ дълга си съ лихвитъ отгоре. Това не е прощаване. Така всѣки прощава. Прощката не е произволенъ процесъ. Тя излиза отъ единъ възвишенъ свѣтъ, мѣстото на който е въ горната частъ на човѣшката глава.

Защо човѣкъ трѣбва да прощава? — Защото всѣка обида, която нѣкой ви е нанесълъ, съзнателно или несъзнателно, има за целъ да ви предпази отъ нѣкакво зло, което предстои да минете. Представете си, че нѣкой върже ржцетъ и краката ви, а на гърба ви тури единъ чувалъ, който съдържа 500 клг. злато. Въ това положение ви поставя въ лодка и пуща лодката въ водата. Какво ще